

Naše ladjedelnice tik pred likvidacijo?

Ve dni je list «Prora», glavni demokratijske stranke nekimi člankom za bil alarm zaradi položaja, ki nastaja v ladjedelnicah našega kroja, v katerih bodo na koncu 1953 dokončana vsa delovna mesta v teku graditve, in zato izpostavljeni odpustu vsi, ponavljamo, vsi za delavci. To so perspektive, ki jih DC daje našemu listu in njegovemu prebivalstvu na podlagi informacij, prebranih od ravnateljev CRDA, ladjedelnic Felszegy (t. j. ti. ladjedelnice, o kateri se to razpisuje titofašisti in krikotniki zaradi sleparstva dobrih delavcev, ki delavcem na podlagi najnovejših vestih DC reče, da ne bo nikoli priložnosti delitve teh dobrih, ker do ladjedelnic zaprli) in ladjedelnic Sv. Justa.

Drugi strani je upravno delo pomorskih družb na zadnjem zborovanju ponovno povzelo javnosti in mestnemu občinstvu svetu nujnost in tendence pri merodajnih oblasteh, da to, da se čimprej do dodelitve ladjev na ladjedelnicah, da se napravi konec delobilizaciji tržaskih sedežev.

Naše ladjedelnice, ponos tržaskih delovnih ljudi ne delajo z svojo zmogljivostjo. Preli jim nevarnost popolnega uničenja.

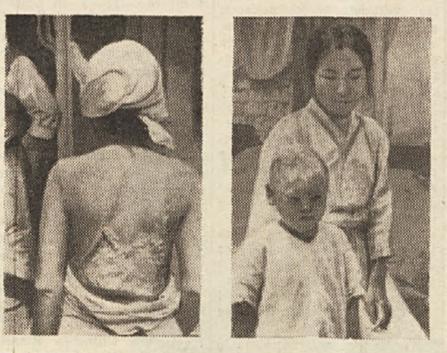
Za ladjedelnice, začasno rešitev njihove krize, ki bo postala usodna na koncu 1953, «Prora» predlaga razširitev novega italijanskega zakona, ki nudi nekaj olajšav lastnikom ladij, kateri mislijo zgraditi petrolejske ladje v ladjedelnicah bližnje republike. Ta zakon predvideva izdajo nakazila 12 milijard v treh obrokih. Čeprav se italijanski lastniki ladij niso popolnoma poslužili tega zakona, ker njegove olajšave (18 odst. prispevek za gradnjo ladje) niso prevlekle v primeri s cenami, ki jih prakticirajo izhomske ladjedelnice, «Prora» zatrjuje, da je v Trstu znatno število lastnikov ladij, ki bi naročili našim ladjedelnicam petrolejske ladje samo, da bi se ta zakon raztegnil na Trst.

Upravno osebje pomorskih družb pa že zopet predlaga, naj se ponovno razdeli tonaža pomorskih družb, ki jih rimska vlada smatra, državne pomembnosti med Jurandrijskim in Tirsenskim morjem, tako da bi lahko Trst ponovno imel nekaj ladij.

Jasno je, da ne moremo zavrniti teh dveh predlogov, ki

Ameriški imperialisti mečejo na korejska mesta in korejske vasi napalovne bombe, s katerimi skušajo streliti junaški ljudski odpor. Te bombe povzročajo težke požare. Zadetih ljudi, ki ne umrejo v groznih mukah, ostanejo za vedno ozgani, kot nam prikazuje gornje slike.

31. avgusta je mednarodna znanstvena komisija, ki je na Kitajskem in v Koreji izvedla preiskavo, da ugotovi resnično obtožbo uporabi bakteriološko orožje s strani vojaških sil ZDA, zaključila svoje delo, sestavila svoje poročilo in ga podpisala. Poročilo ima 70 strani s prilogo 300 strani. V tem poročilu so vsi člani komisije, ki so začeli svoje delo 21. junija, prišli do zaključka, da so vojaške sile ZDA uporabljale bakteriološko orožje v Koreji in v severno-vzhodnih pokrajinah Kitajske.

MEDNARODNA ZNANSTVENA KOMISIJA OBTOŽUJE: Amerikanci so v Koreji uporabili bakteriološko orožje

Po dveh mesecih znanstvenega preučevanja je komisija, ki so jo sestavljali znani strokovnjaki v bakteriologiji, izdala poročilo, iz katerega so razvidni ameriški zločini na Daljnem Vzhodu

31. avgusta je mednarodna znanstvena komisija, ki je na Kitajskem in v Koreji izvedla preiskavo, da ugotovi resnično obtožbo uporabi bakteriološko orožje s strani vojaških sil ZDA, zaključila svoje delo, sestavila svoje poročilo in ga podpisala. Poročilo ima 70 strani s prilogo 300 strani. V tem poročilu so vsi člani komisije, ki so začeli svoje delo 21. junija, prišli do zaključka, da so vojaške sile ZDA uporabljale bakteriološko orožje v Koreji in v severno-vzhodnih pokrajinah Kitajske.

V komisiji, ki je bila sestavljena po iniciativi Svetovnega sveta miru, so bili naslednji znanstveniki: dr. Andree (Svedska), ravnateljica osrednjega kliničnega laboratorija v Stockholmu; Malterre (Francija), pomorski inženir, ravnatelj laboratorija za živalsko fiziologijo v Grignonu in bivši strokovnjak za živinorejo pri OZN; dr. Needham (Anglija), član Royal Society; prof. Dunn (Anglija) od univerze v Cambridgeu, profesor na šoli za biokemijo; ravnatelj oddelka za naravoslovje pri UNESCO; dr. Olivo (Italija), prof. anatomije na univerzi v Bologni; dr. Pessoa (Brazilija), profesor parazitologije na univerzi v San Paulu; dr. Zukov-Veresnikov (ZSSR), profesor bakteriologije, podpredsednik Akademije zdravniških ved ZSSR, bivši načelnik zdravniških strokovnjakov proti japonskim vojnim zločinom na procesu v Habarovsku. Poleg njih so se preiskave udeležili še drugi znanstveniki, ki so bili pomožni komisije.

Člani mednarodne komisije so dospeli v Peking od 21. do 28. junija. Od 23. junija do 9. julija se je komisija pripravljala za preiskave na licu mesta. V tem času je preučila vse korejsko-kitajske dokumente, ki so bili objavljeni v zvezi z bakteriološko vojno, in diskutirala o znanstvenih problemih, ki se tičejo bakteriološke vojne. 10. julija je komisija zapustila Peking in se podala v Mukden, kjer se je zadržala kakih 15 dni in se posvetila raziskovalnemu delu v zvezi z bakteriološkimi napadi vojaških sil ZDA v severno-vzhodnih pokrajinah Kitajske. 26. julija je komisija odgovorila v Korejo in se od tam 6. avgusta vrnila v Mukden. V Pyongyangu je komisija natančno preučila bakteriološke napade ZDA v Koreji.

V teku preiskave je komisija preučila in poslušala veliko število znanstvenih poročil s kitajske in korejske strani, videla več vzorcev, zaslila na stotine pric, se podala v pokrajine, ki so bile prizadele od bakteriološkega orožja, se sama zanimala za natančne preiskave in razgovore. V tem času je komisija zaslila tudi štiri ameriške letalce, ki so priznali, da so odmetali na Korejo in Kitajsko bakteriološke bombe. Letalci so: K. L. Enoch, John Quinn, Floyd B. Neal, Paul Kniss. Od 9. do 31. avgusta je komisija sestavljala poročilo, ki je bilo podpisano 31. avgusta.

Po zaključku tega dela je francoski znanstvenik Jean Malterre izjavil v imenu komisije, da so znanstveniki prišli na povabilo Svetovnega sveta miru in na izrecen poziv kitajskega znanstvenika Kuo Mo Zeja. Malterre je dejal, da so se člani komisije stalno zavedali izredne važnosti dela, ki ga opravljajo in da so zato hoteli biti nadvse objektivni in precizni. «Komisija je začela preiskavo z dvomom v nekatere zavede zato, da je lahko lažje prišla do resnice. Kitajski, korejski in vsi drugi znanstveniki sveta bodo razumeli to naše zadržanje. Zato pa so zaključki, do katerih je prišla komisija tem važnejši in verodostojnejši.

«Vsi mi smo s svojimi lastnimi očmi videli znatne dokazne in vsi smo podpisali poročilo. Ponavljamo, da sta bila Kitajska in Koreja v resnici prizadele od bakteriološke vojne in da za to nosijo odgovornost vojaške sile ZDA. Mi ugotovljamo, da dejstva za vse narode sveta. Vsak uvide, da se bodo ti zločini nehali, ker so razkrinkani. Če se ne bodo nehali, bodo narodi kaznovali odgovorne.

Pred odhodom iz Pekinga je mednarodna znanstvena komisija imela tiskovno konferenco, na kateri je odgovarjala na vprašanja visokega števila inozemskih novinarjev. Prof. Needham je razložil, na kakšni podlagi je komisija združila zaključka, da so ZDA odrgle na Korejo in Kitajsko bakteriološke bombe. Dejal je, da v

čas u njihovega bivanja ni bilo takih napadov, da je komisija prišla do navedenega zaključka, ker je zaslila očitne, preučila materialne dokaze, kontrolirala vzorce, diskutirala z znanstveniki in pričami, ki so videli ameriška letala, ki so odrgla bakteriološke bombe. Komisija se je v svoji preiskavi poslužila znanstvenih metod. Prof. Olivo je dejal, da se komisija ni omejevala na poročila očitvecev, marveč je tudi

znanstveno kontrolirala njihove trditve. V tej zvezi je prof. Malterre dejal, da se je komisija prepražala, da ni bilo iz tistih krajev in je bil nepoznan ljudem. Zato je komisija lahko ugotovila, da je bil ta mrbes odvržen. Doktorica Andree je dejala, da ni prišlo do razširjenih okužb zaradi takojšnjih ukrepov kitajskih in korejskih oblasti in zaradi higiene, ki vlada med ljudmi.

Te dni se je vrnil v Rim dr. Franco Graziosi, ki dela v inštitutu za mikrobiologijo v Rimu in ki je bil pomožni komisije. On je prav tako poddal zanimive izjave, ki popolnoma očistajo ameriške imperialiste kot pobudnike bakteriološke vojne in kot največje vojnne zločince vseh dob.

— ODGOVOR: Mladež od črnila na papirju odstranimo navadno s tem, da jih pokropimo z vodikovim superoksidom. Pod madež položimo kosček pivnaka, pomočno mesto pa osušimo med dvema pivninkoma.

VZNEMIRJENA MATI — TRST: Moj 8-letni sinko je zelo debel. Zaradi tega je zelo neroden. Njegovi tovaršiči su čestokrat smejejo, zaradi tega je radežek pogostoma slabe volje in niti ne mara za družbo. Kaj je temu vzrok?

— ODGOVOR: Ne vemo sicer kakšno hrano uživa vaš otrok. Vsakekar pa se nam zdi, da ga debelost ni odvisna od hrane, temveč da je posledica disfunkcije notranjih led. Svetujemo vam, da peljete sinka na pregled k dobremu specialistu, ki bo točno ugotovil vzrok debelosti in mu dal učinkovita zdravila.

KMET Z GORISKEGA: Nekaj bi rad vedel: Ko kolzem kravo je nemirna in breca, kako jo odvadim?

— ODGOVOR: Navadno je težko odvaditi kravo brcajnja. Včasih jo je treba vezati. Spominjam se, da sem nekdaj videl, da so nemirno kravo potislili s posebnim drogrom k steni, povrh tega pa so ji privezali nogo, s katero je brecala, k drugemu drogu, ki je bil zabit v tla ob steni. Torej bila je v pravih kleščah. In vendar še vedno nemirna. Kmet je tožil, da drugacije je ne morejo potisliti. Nekateri kmetje imajo navado, da nemirni kravi privežejo ali ovijejo rep okoli noge. Drugi ji svetujejo, ob zadnji nogi nad skotnim členom. Trejti spet nemirno kravo strašijo in jo tepajo. Toda vse to rodi le relativne uspehe; odnosno pravega uspeha ne rodi. Zato je na stavljeno vprašanje zelo težko odgovoriti. Poskusite pat, kar morete, morda se vam le posreči doseči uspeh.

Šole v hlevih
Francoski list «Ecole liberatrice», glasilo nacionalnih sindikatov francoskih neodvisnih učiteljev je pred kratkim poročal, da se nahaja v Gevaudanu nad 50 šol v hlevih, ki so bili samo pobeljeni... V departmentu Haute - Vienne so v nekem steljaku krave in obnem šolaj.

To stanje dokazuje, da se nahajajo francoske šole v zelo težkem položaju. Priznanje prostora, knjig in denarnih sredstev. Kinjeva vlada, ki se boče na vsak način prikupiti ameriškim netičnem prispelke za ljudsko izobrazbo za celih 20 milijard, čeprav je bila ta postavka proračuna še pred znižanjem doela nezodna.

MOŽNOSTI ZA RAZVOJ TURIZMA V OBČINI DEVIN-NABREŽINA S POVIŠANJEM DAVKOV SE NE BO REŠILO vprašanje pasivnosti občinskega proračuna

Občinska uprava naj se pobriga za gradnjo občinskih turističnih objektov - VU pritiska za povišanje davkov

Naš list je že večkrat pisal o devinski - nabrežinski občini in njenih važnih problemih. In prav v zadnjih tednih, ko smo pisali o sedanjem stanju naobčinske kamnoseke industrije, se je v našem listu razvila zelo zanimiva in vsekokor plodna diskusija, v katero so posegli občinski sami.

V današnjem članku pa se nameravamo dotakniti še drugega, morda nič manj važnega problema in sicer možnosti razvoja turizma v tej obmestni občini. Če je turizem v devinski - nabrežinski občini v zadnjih letih precej dobro razvil in prinaša občini precejšnje dohodeke, ki seveda še zdaleka ne morejo kriti vseh občinskih potreb, Očimski proračun je namreč tudi letos pasiven in sicer za približno 5 milijonov lir.

Res je, da je pasivnost naših občin nekaj odraz sedanjih gospodarskih stanj. Vendar pa se je finančno stanje posrednih občin lahko izboljšalo, če bi imele slednje avtonomijo v upravljanju. Gre namreč za načelno vprašanje, ki ga je naša Partija postavila kot eno izmed poglavitnih točk volilnega programa v vseh občinah. Zakoni, ki jih je izdala VU, vsestransko ovirajo občinsko upravo pri njenem delu. Vsak skiep, vsaka pobuda je podvržena odobritvi višjih funkcij, ki imajo vse možnosti, da ovržejo katero koli, še tako koristno pobudo ali sklep.

Kar se pa tiče razvoja in povečanja občinskih dohodkov v devinsko - nabrežinski občini, ni stvar odvisna samo od vprašanja občinske avtonomije. Ugotoviti je treba, da je bila dana v pogledu razvoja turizma v tej občini vsa možnost katere koli pobude zasebnemu kapitalu. Zasebniki so

zložili v zadnjih letih v razne turistične objekte precejšnje kapitalne, ki so sedaj tudi rentabilni. S tem se zdaleka ne mislimo nasprotovati zasebni iniciativi. Vsako pobudo za izboljšanje turizma je treba pa sprejeti z zadovoljstvom, ker je to v korist občinskih financ.

Istočasno pa je treba pripomniti, da se prejšnja občinska uprava ni nikdar resno in natančno pobrigala za gradnjo n. pr. kakšnega večjega hotela ali gostinskega podjetja, ki naj bi bil last občine. Če je bila dana vsa možnost zasebnemu kapitalu, zakaj ni občinska uprava pomislila tudi na gradnjo lastnih turističnih objektov, ki bi znatno izboljšali občinske dohodeke. Tako bi se lahko n. pr. zgradili večji hotel, kjer naj bi se uveljavile dostopne in ne preuskoje cene. Če samo od tega bi imela občina posebno v poletni sezoni znaten dobiček. Tak hotel pa bi predstavljal obenem važen korak naprej v razvoju turizma.

Seslan predstaviti že zaradi svoje krane obmorske lege malo zakladnico za občino. Seveda bi bilo treba še marsikaj urediti in popraviti. Tako bi občina lahko n. pr. uredila primeren prostor za kopanje z lastnim barom ali gostilno. Določila bi se nizka ustopenja in nedvomno bi bil dotok kopalcev velik. Razen tega bi se lahko uredil primeren prostor za razne otroške kolonije iz inozemstva. V kolikor nam je znano je tudi v tem pogledu letošnje precejšnje povpraševanja. Toda vprašati se moramo, kaj je lahko nudila občinska uprava.

Ni dvoma, da so anglo-ameriške okupacijske čete, ki so zasedle najlepši del obale, ovira za ureditve nakazanih navedenih. Nato ga sedanje občinske uprave je, da se ponovno in z večjo vtrajnostjo interesira pri merodajnih

oblasteh za derekuzitizacijo obale, ki je občinska last. Saj se vendar VU tolkovo hvali o raznih derekuzitacijah. Kar se pa tiče potrebnega kapitala za gradnjo občinskih turističnih objektov, bi se vprašanje lahko rešilo z najetjem večjega posojila. Ni dvoma, da bi bil denar dobro naložen, ker bi se posojilo lahko vrnilo v razmeroma kratki dobi. Tudi VU se ne sme delati v tem pogledu utru. Uresničitev navedenih načrtov bi privedla v doglednem času do izenačenja občinskega proračuna. Občina pa bi ne bilo treba več moledebatati finančnih sredstev pri VU.

K razvoju turizma bi v veliki meri pripomogle tudi boljše prometne zveze z mestom. V tem pogledu je devinsko - nabrežinska občina doela zastopljena. Proba kreniti po drugi poti, to je po poti borbe proti vsakemu postavljanju občinskih davkov, ki bi prizadelo revnega kmetika in delavca, pa naj prinja pritisak za poškodbe od katere kotj strani. Le tako bodo današnji upravitelji devinsko-nabrežinske občine lahko pokazali občanom, da se niso izneverili svojim volilnim obljubam.

Posledice „marshalizacije“ v Avstriji
V juliju so pokleto štiri letala, odkar so začeli emarshalizirati Avstrijo. Kakšni so bili izidi te ameriške radodarnosti?

V Avstriji je danes 1200 tisoč brezposelnih, to je trikrat več kot pred štiri leti. Cene živil in predmetov široke potrošnje so petkrat večje. Avstrijski šiling je izgubil polovico svoje vrednosti. Američani so se poslastili vseh kletuhen položajev industrije in avstrijskih bank. V tem času je gozdarji zaradi prekinitve trgovskih odnosov z Vzhodom utrpeli izgubo, ki znaša 7 milijard in 500 milijonov šilingov letno.

LJUDSKA PROSVETA

SHPZ.
Vse ljudstvo vsega sveta je v dobo razvoja in radostjo sprejemajo, da se bo v Moskvi 5. septembra pričel 19. kongres slavnske VKP(b). Ta kongres bo neomno važen mejnik v zgodovini svetovskih narodov, ki si pridobivajo Boljševiške partije in pot v komunizem.

Na današnjem kongresu Partije imeli svojo epohalno važnost. V zgodovinski dobi med 19. in 20. stoletjem je 19. kongresom Partije svetovskih komunistov prinesel samo sovjetski, marveč tudi vsi ostali napredni narodi sveta, ki so pravilni osvobodilni borbi pregazili jazben, in sojnji pa odlično vztrajajo ob sovjetske zveze, da prelože trejjo svetovno vojno, ki pripravljajo imperialistične

Velike važnosti bo nedvomno imela tudi novi 19. kongres VKP(b), ki bo veličastno nabele preletke, nov projekt tekem premenjenega statuta Komunistične partije SZ in še hitrejši razvoj in socializma v komunizmu. Kar bo še izdatneje ojačilo in razširilo domovno socializma. Zadržati se moramo obenem, da je sovjetska zveza tvoril vodilno delovnih ljudi, ki se borijo za novo kulturo, kulturo miru in priprave, za socializem.

Kot vsa napredna ljudstva, tako bo tudi naše slovensko ljudstvo počastilo 19. kongres v Trstu, ki se pripravlja po vseh potrebah in manjših krajih kulturne prireditve s primernimi nasopori, ki bo organizirala in vodila štoto.

Kulturna prireditev pri Magdaleni. PD «Cebule» bo priredil danes, v soboto 27. tm. pri Magdaleni kulturne vodenje, na katerem bosta nastopili dramska skupina iz Podolca in pevski zbor Sv. Ivan. Prireditev. O pomenu prosvetnega delovanja bo ob začetku prireditev zastopnik SHPZ. v obliki poredku bo prosta zabava.

Občinski zbor v Elerjih. Jutri, v petek 28. tm. ob 17 bo PD v Elerjih priredil prireditev. Prosvetnem domu svoj občan občini zbor. Poleg poročil o sedanjem delovanju bo po-

14.
Miklavž ni mogel zaspati; premetaval se je po postelji sem ter tja in nestrpno čakal jutra. Vendar, ko se je danilo in ko so že prvi žarki jutranjega sonca posegli v dolino, ni hotel vstati: čakal je nečesa drugega, o čemer je vedel, da ne bo dolgo izostalo, novost o ubitem ali ranjenem Tomažu. Je li ubit ali samo ranjen? Poslednje si je nehoti želel, a vendar — ko bi Tomaž znal za to, kar stoji v tem testamentu? Pa — saj ne zna brati in drugega tudi ni povprašal: če je ranjen, okreva in pri Miklavžu bo imel zopet dela in jela dovolj. S tem si je samopridnež tolažil vest, ali zamen; miru ni našel, ni spanja. Naposled pa mu tudi ni trebalo dolgo čakati. Kmalu potem, ko so bila zahreščala hlevna vrata in zavili škripec ob vodnjaku, oznanjujoč, da je hlapec že pri svojih opravkih, čul se je tudi nenavaden hrup po cesti navzgor, kakor bi teklo nekoliko ljudi v vrileštem proti hiši.

Topolščak je bil brzo s postelje in opravljen. Na dvorišču so ga že klicali. «Miklavž, Omahneta Tomaž se je ubila, klical je eden izmed cestnih delavcev, ki so bili prihili naproti kramarju, stopivšemu iz hiše.

«Ubil se je?» vzkliknil je le-ta osupel — ali takoj bi se bil najrajši v jezik vgriznil. «I — drugi ga vendar niso! S praga je pal vznak, ko je odpiral vrata, menda je bil pijan ali kaj?»

JANKO KERSNIK TESTAMENT

lu je Omahné na svoji postelji. Urša pa mu je izpirala rano na glavi. Miklavž je stal pred kočo. «Čudno, tu je tudi nekoliko krvi!» oglašil se eden gelavcev, ki so se vedno ugibali o nesreči. Kazal je na rušnjo poleg tuala. «Ta je menda škropnila sém!» deje Miklavž malomarno.

Drugim gledavcem se je vzrok Tomaževe rane zdel tako jasen, da se niti brigali niso za to opomnijo, in Miklavž je mimogrede dregnil s čevljev in krvavo travo; rosa in prah s steze sta zagrnjala rdečo liso.

Kmalu potem je dospel domači gospod župnik. Topolščak ga pa ni čakal, nego se vrnil prej domov. Okoli polдне je prišla tudi Urša in pripovedovala, da se Tomaž zaveda, a da govori in ne more; jezik mu je bil omamljen. Pravila je dalje, da je hotel gospod župnik dogodek takoj naznaniti sodišču, a ker so vsi veleli, da je tu le nesreča, opustil je tudi to. Po vranskega padarja pa so vendar poslali.

VIII
Pri Brnotovih je bilo zadnje dni pred napovedano poroko mnogo dela. Tudi Metka je morala od zore do mraka pomagati pri izdelovanju in pripravljanju raznih stvari, katerih je bilo treba za balo. Oče in mati sta ukazovala, drugi so pa ubogali in nihče se ni pobrinil za blede lice in objokane oči mlade neveste, nego vse je bilo nekako veselo; edini Gotard je šepal okoli, jezen in nedostopen, ter nejevoljno opravljal, kar je moral. Mati ga je povprašala en pot, je li bolan, ali on niti odgovoril ni. Stari Brnot pa se za take muhe ni brigal.

Tisti list, katerega je bil Tomaž izročil

Gotardu, nosil je ta vedno s seboj; toda brati ni znal in drugim kazati ga tudi ni hotel. Ugibal je le venomer, kaj bi o Tomaževi nezgodi, so kmalu zvedeli, pa se Gotard ni slutil za njo kaj drugega, nego da je Omahné v pijanosti pal vznak s praga in se pobil tako hudo. Ta pa je ležal še vedno v svoji koči — zavedal se je sicer, toda jezik mu je popolnoma odrekel; Klan-drov udarec mu je bil prehudu pretesel možgane.

Poroka se je imela vršiti v ponedeljek. Poslednjo noč, katero je prebila Metka na domu rediteljev svojih, potrkal je zopet Gotard na njeno okno. Pomolela mu je obe roki skozi omrežje. «Kaj boš — Gotard?» hitela je. — «Drugače ne more biti — oh, pa mi je vendar tako hudo!»

«Metka!»
«Kaj?»
«Ojprti mi durli!»
Izpustila je obe roki njegovi in stopila od okna:
«Ne, ne, Gotard!»
«Metka, poslednja noč je nočoj — in ti si moja ali niš moja še danes? Jutri ne več!»
«Da, jutri ne več! Pa danes — ne, Gotard, dvorici, pojdi —» Pes je zalajal glasno na dvorišču.
«Stopi sem k oknu, Metka!» šepetal je fant.
«Če pojdes stran potem!»
«Pojdema!»
Stopila je bliže k omrežju.
Jaz imam Ÿ nekov list, noko pismo, katero mi je dal Omahneta Tomaž in ki se

